

مدل سازی دینامیک مولکولی فرایند نانومنیپولیشن ذرات زیستی با استفاده از میکروسکوپ نیروی اتمی: بررسی اثرات جنس زیرلایه

محرم حبیب‌نژاد کورایم^{1*}، محسن استاجی²، احمد همایونی³

1- استاد، مهندسی مکانیک، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

2- دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی پزشکی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

3- دانشجوی دکترا، مهندسی مکانیک، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

* تهران، صندوق پستی 14-13114، 16846

hkorayem@iust.ac.ir

چکیده

به منظور بررسی اثر داروها بر روی ویروس‌ها، اثرات متقابل بین پروتئین‌ها و ایجاد تغییرات مطلوب ژنتیکی بر روی دی‌ان‌ای موجودات، بررسی هرچه دقیق‌تر این ذرات بیولوژیکی یکی از کلیدی‌ترین نیازهای امر佐ه است. در این مسیر، شناسایی خواص مکانیکی این ذرات و همچنین نحوه‌ی رفتار مکانیکی آن‌ها در شرایط متفاوت نیز یک ضرورت به‌حساب می‌آید. منیپولیشن ذرات زیستی در ابعاد نانو یکی از فرایندهای مهم در بررسی رفتار نانوذرات بیولوژیکی است؛ زیرا بررسی میزان نیروی وارد، میزان تغییرشکل و بررسی احتمال تخریب در ذره می‌تواند اطلاعات سودمندی را ارایه دهد. در این مقاله به شبیه‌سازی دینامیک مولکولی فرایند نانومنیپولیشن سه ذره‌ی زیستی مختلف (ویروس، پروتئین و سودمندی) را ارایه دهد. دلیل انتخاب این زیرلایه‌ها فراوانی استفاده از آن‌ها در فرایندهای آزمایشگاهی و همچنین عدم واکنش با ذرات زیستی است. تابیح نشان می‌دهد که بیشترین نیروی وارد به ذره، متعلق به فرایند منیپولیشن بر روی زیرلایه‌ی طلایی است و احتمال تخریب نیز در این حالت بسیار زیاد است. در مقایسه‌ی بین زیرلایه‌های گرافی و سیلیکونی نیز مشخص می‌شود که نیروی منیپولیشن و تغییرشکل ذره بر روی زیرلایه‌ی گرافی بیشتر از زیرلایه‌ی سیلیکونی است.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل

دریافت: 16 دی 1395

پذیرش: 05 اسفند 1395

ارائه در سایت: 14 فروردین 1396

کلید واژگان:

نانو منیپولیشن

ذرره زیستی

میکروسکوپ نیروی اتمی

جدز متوسط مرتع فاصله‌ها

نیروی منیپولیشن

Molecular dynamic modeling of bioparticles nanomanipulation based on AFM: investigating substrate effects

Moharam Habibnejad Korayem*, Mohsen Estaji, Ahmad Homayooni

Department of Mechanical Engineering, Iran University and Science Technology, Tehran, Iran
* P.O.B. 16846-13114, Tehran, Iran, hkorayem@iust.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper

Received 05 January 2017

Accepted 23 February 2017

Available Online 03 April 2017

Keywords:
Nanomanipulation
Bioparticle
AFM
RMSD
manipulation force

ABSTRACT

Nowadays, precise study of biological cells is a necessary demand to investigate the effects of drugs on viruses, understanding interactions between proteins and inserting desirable genetic changes on DNA. Exploring mechanical properties of these particles and their mechanical behavior in different situations is considered a necessity. Manipulation of bioparticles in nano scale is an important process to investigate their behaviors; because the amount of exerted force, deformation and investigating the damage possibility can provide useful information. In this paper, a molecular dynamics modeling of bioparticles nanomanipulation based on AFM has been done. Bioparticles include virus, protein and ssDNA. The main goal of this study is investigating the substrate effect on exerted force on the bioparticles and exploring damage possibility. Three types of substrates have been used, including silicon, graphene sheet and golden substrate. Widespread usage and low level interactions with other materials are the reasons for choosing these substrates. Results show that the maximum manipulation force occurs during manipulation on gold substrate and damage possibility is high in this situation. Also, the manipulation force and deformation of particle are more on the graphene substrate than the silicon one.

زیستی بر روی یکدیگر، امری اجتناب‌ناپذیر است. از این‌رو شناسایی ناحیه‌ی

تماس و نیروی اعمالی در فرایند منیپولیشن بسیار مهم است. یکی از از پرکاربردترین ابزارهایی که به منظور منیپولیشن نانوذرات مورد استفاده قرار می‌گیرد، میکروسکوپ نیروی اتمی است. در این مسیر، زنگ و همکارانش به

جابجایی و منیپولیشن مولکول‌های زیستی در بسیاری از تحقیقات بیولوژیکی مانند بررسی اثر مواد گوناگون بر روی ذرات زیستی، بررسی اثر داروها بر روی انواع ویروس‌ها، تعیین توالی رشته‌های دی‌ان‌ای و اثرات متقابل مولکول‌های

1- مقدمه

Please cite this article using:

M. Habibnejad Korayem, M. Estaji, A. Homayooni, Molecular dynamic modeling of bioparticles nanomanipulation based on AFM: investigating substrate effects, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 17, No. 3, pp. 437-445, 2017 (in Persian)

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

ناشی از تأثیرات الکترواستاتیک را در دینامیک و ساختار لبه‌ها نشان داده‌اند [8]. همچنین اسپیگکر و هووف بر روی شبیه‌سازی دینامیک مولکولی درشت مولکول سیستم‌های پروتئین-لیپیدی گذرنده از غشا تحقیق کرده‌اند. در این تحقیق اولین مدل درشت مولکول برای پروتئین گذرنده از غشا ارائه شده است. علاوه بر این پتانسیل‌های اندرکشی جدیدی نیز معرفی شده‌اند که پتانسیل لنارد-جونز نمونه‌ای از آن هاست [9].

شبیه‌سازی بیومنیپولیشن با استفاده از دینامیک مولکولی موضوع تحقیق فیروزی و همکارانش است. آن‌ها از پروتئین به عنوان بیومولکول، یک نانوتیوب کربن تک لایه به عنوان پروب منیپولیشن و یک صفحه دولایه گرافن به عنوان زیرلایه استفاده کرده‌اند و به بررسی اثر عواملی همچون قطر پروب، فاصله‌ی عمودی بین نوک پروب و زیرلایه، جهت اولیه‌ی پروتئین و موقیت پروب نسبت به پروتئین، بر روی نتیجه‌ی منیپولیشن پرداخته‌اند [10]. همچنین، محبوی و همکارانش به مطالعه‌ی دینامیک مولکولی بیومنیپولیشن با استفاده از میکروسکوپ نیروی اتمی در محیط آبی پرداخته‌اند. به منظور دریافت تاثیرات محیط بر روی منیپولیشن، از روش‌های بسیاری مانند روش‌های ضمنی، درشت مولکول و تمام اتمی به منظور کاهش محاسبات استفاده شده‌است. نتایج نشان می‌دهد که برخلاف روش حل ضمنی، روش درشت مولکول می‌تواند نتایج قابل قبولی ارائه دهد و در بین استراتژی‌های مختلف منیپولیشن نیز، حالت هل دادن با استفاده از پروب قطورتر و با فاصله‌ی کمتر با زیرلایه، بهترین حالت است [11].

در این مقاله به بررسی اثر جنس زیرلایه بر نتیجه‌ی فرایند منیپولیشن ذرات زیستی پرداخته شده است. بدین منظور از شبیه‌سازی دینامیک مولکولی فرایند منیپولیشن سه ذره‌ی زیستی ویروس، پروتئین و دی‌ان‌ای تکریشهای^۱ استفاده شده است. در این شبیه‌سازی‌ها از سه نوع زیرلایه‌ی سیلیکونی، طلایی و گرافنی استفاده شده است و با توجه به نیروی وارد بر ذرات، جذر متوسط مریع فاصله‌های^۲ ذرات و میزان جابجایی آن‌ها، موقیت منیپولیشن مورد بررسی قرار گرفته است.

2- مدل‌سازی و شبیه‌سازی

سیستم‌های شبیه‌سازی شده در این مقاله شامل ذرات زیستی، جنس‌های مختلف زیرلایه و پروب هستند. برای مدل‌سازی هر بخش با توجه به جنس اتم‌های به کار رفته در آن، از پتانسیل مختص به خودش استفاده شده‌است که به شرح زیر هستند.

2-1- پتانسیل مدل اتم ادغام شده

مدل اتم ادغام شده^۳ یا روش اتم ادغام شده، یک تقریب توصیف اثری بین اتم‌ها و یک پتانسیل بین‌اتمی است که برای مدل‌سازی نانوساختارهای فلزی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این مقاله، زیرلایه‌ی طلایی با استفاده از این پتانسیل شبیه‌سازی شده‌است. معادله مربوط به این پتانسیل بصورت (1) است:

$$E_i = F_\alpha \left(\sum_{j \neq i} \rho \beta(r_{ij}) \right) + \frac{1}{2} \sum_{j \neq i} \emptyset_{\alpha\beta}(r_{ij}) \quad (1)$$

که در آن F اثری جاسازی شده‌ای است که تابعی از چگالی الکترونی اتمی است و ρ و \emptyset پتانسیل‌های جفتی مؤثر می‌باشند. همچنین α و β نوع عنصر

مطالعه‌ی ساختار دی‌ان‌ای با استفاده از میکروسکوپ نیروی اتمی و روی میکا در حضور یون‌های فلزی آلکالین پرداخته‌اند. این نتیجه به دست آمده است که دی‌ان‌ای هنگامی می‌تواند روی میکا به تعادل برسد که Ca^{2+} , Mg^{2+} , Sr^{2+} و Hg^{2+} به عنوان یون‌های ناهمنام استفاده شوند [1]. تسانپکونی و میسیرلیس نیز به اندازه‌ی گیری جدایش نیروی مولکول مجرد پروتئین از روی سطح شیشه با استفاده از میکروسکوپ نیروی اتمی پرداخته‌اند [2]. لو به بررسی نانومنیپولیشن مولکول‌های منفرد دی‌ان‌ای طولی بر روی سطح ساخته شده از میکا با استفاده از میکروسکوپ نیروی اتمی پرداخته است. در ابتدا از این مولکول‌ها عکس‌برداری می‌شود، سپس قطعه‌ی می‌شوند، خم می‌شوند و سپس هل داده می‌شوند. نتایج منیپولیشن وابسته به اندرکنش بین پروب و دی‌ان‌ای و همچنین بین زیرلایه و مولکول دی‌ان‌ای است. تمامی تصاویر در محیط هوا گرفته شده و رطوبت نسبی در تمامی طول آزمایش در حدود 40-30 درصد نگه‌داشته شده است [3]. رادماچر و همکارانش نیز به اندازه‌ی گیری خواص ویسکوالاستیک پلاکت‌ها با استفاده از میکروسکوپ نیروی اتمی پرداخته‌اند. نمودارهای نیرو که به صورت یک تابع به جایگاه جانی روی پلاکت‌های بدن انسان وارد می‌شوند، به وسیله‌ی میکروسکوپ نیروی اتمی اندازه‌ی گیری شده‌اند. با آنالیز این نمودارهای نیرو می‌توان مدول استیسیته پلاکت‌ها را با رزوشن جانی 100 نانومتر اندازه‌ی گیری نمود [4].

در مسیر تحقیق بر روی ذرات زیستی، استفاده از شبیه‌سازی‌های رایانه‌ای نیز به عنوان روشی در دسترس و کم‌هزینه مورد استفاده قرار گرفته است. کورایم و گرامی زاده بر روی شبیه‌سازی منیپولیشن دی‌ان‌ای بر روی زیرلایه سیلیکونی در محیط زیستی مایع بر پایه‌ی میکروسکوپ نیروی اتمی کارکرده‌اند. مقایسه‌ای بین اثanol، متانول و خون صورت گرفته تا تأثیرات محیط مایع بر روی نتایج مشخص گردد [5]. در تحقیقی دیگر، کورایم و همکارانش از کاربرد روش سبل^۴ در آنالیز حساسیت ابعادی در کانتیلورهای مختلف میکروسکوپ نیروی اتمی برای ذرات زیستی استفاده کرده‌اند. مقایسه‌های انجام گرفته در این تحقیق، بر پایه‌ی تئوری‌های تماس جی‌کی آر، دی‌ام‌تی، پی‌تی^۵ و هرت^۶ انجام گرفته‌اند [6].

با توجه به اینکه ذرات بیولوژیکی عموماً در ابعاد نانو هستند، به کارگیری معادلات مکانیک محیط پیوسته در این شبیه‌سازی‌های مربوط به این سیستم‌ها نمی‌تواند جواب دقیقی ارائه دهد؛ لذا استفاده از روشی که بتواند خواص سیستم را به صورت گسسته مورد بررسی قرار دهد، یک الزام محسوب می‌شود. دینامیک مولکولی یکی از این روش‌ها است که در شبیه‌سازی سیستم‌های نانومقیاس کاربرد فراوانی دارد. دال پراو و همکاران بر روی مطالعه‌ی سیستم‌های بیولوژیکی با استفاده از قانون اول کار-پارتبیل^۷ در شبیه‌سازی دینامیک مولکولی و با بهره‌گیری از تئوری وابستگی دانسیته^۸ کارکرده‌اند. با توجه به نتایج مربوط به شبیه‌سازی‌ها، آن‌ها به معرفی چالش‌های پیش‌رو در استفاده از این روش پرداخته‌اند [7]. در ادامه‌ی مسیر شبیه‌سازی‌های دینامیک مولکولی، جیانگ و همکاران به شبیه‌سازی دینامیک مولکولی لبه‌ی لایه‌ی لیپید پرداخته‌اند. خواص لبه‌های این دولایه‌ای‌ها از جهت تشخیص ساختار و پایداری روزنه‌هایی که در لایه‌های زیستی وجود دارند، حائز اهمیت است. آن‌ها با بهره‌گیری از روش دینامیک مولکولی، رفتار

¹Sobol

²JKR

³DMT

⁴PT

⁵Hertz

⁶Car-Parrinello

⁷DFT

⁸Single stranded DNA (ssDNA)

⁹Round mean square displacement (RMSD)

¹⁰Embedded atom model

که f_R و f_A بترتیب پتانسیل جفتی جاذبه‌ای و دافعه‌ای هستند و f_C یک تابع قطعه هموار است. γ_{ij} نیز نشان دهنده نوعی وابستگی است که می‌تواند بسته به محیط موضعی، نیروی جاذبه‌ای را نسبت به نیروی دافعه‌ای، تقویت یا تضعیف کند [14].

2-4- پتانسیل لنارد- جونز^۴

پس از مدل‌سازی مجزای هریک از بخش‌های سیستم منیپولیشن، برای در نظر گرفتن برهمکنش‌های واندروالسی میان گونه‌های اتمی مختلف از پتانسیل لنارد جونز استفاده می‌شود. در این پتانسیل، قطر برخورد (σ_{AB}) برای برهمکنش دو اتم A-B از میانگین حسابی مقادیر دو جزء خالص و عمق چاه آن (ε_{AB}) نیز از میانگین هندسی مقادیر خالص محاسبه می‌شود [15].

$$\sigma_{AB} = \frac{1}{2}(\sigma_{AA} + \sigma_{BB}) \quad (11)$$

$$\varepsilon_{AB} = \sqrt{\varepsilon_{AA} \times \varepsilon_{BB}} \quad (12)$$

2-5- سیستم منیپولیشن

پس از آماده‌سازی بخش‌های مختلف و ادغام آن‌ها با یکدیگر، سیستم منیپولیشن تکمیل می‌شود. این شبیه‌سازی‌ها با استفاده از نرم افزار لمپس^۵ که برای شبیه‌سازی سیستم‌های دینامیک مولکولی مناسب است، انجام گرفته‌است. در کل 9 حالت منیپولیشن شبیه‌سازی شده است که شامل پارامترهای مریبوط به فرمولاسیون فوق، در جدول 1 آورده شده‌اند.

پس از آماده‌سازی، از هنگرد NVT استفاده شده است و تمامی شبیه‌سازی‌ها در دمای ثابت 290 درجه کلوین انجام گرفته‌اند. شرایط مرزی در شبیه‌سازی‌ها به صورت دوره‌ای^۶ است و گام زمانی در این شبیه‌سازی‌ها 0.001 پیکوثانیه است و سرعت حرکت پرربو نیز 2 m/s است [11]. جنس پرربو نیز در تمامی شبیه‌سازی‌ها سیلیکونی است و هندسه‌ی مخروطی شکل دارد که ابعاد آن در جدول 6 مشخص شده است. با توجه به تفاوت در ابعاد ذرات زیستی، اندازه‌ی زیرالایه‌ها متناسب با نوع ذره انتخاب شده‌اند که در جدول 2 دیده می‌شوند. جداول 3 تا 5 نوع و تعداد اتم‌های تشکیل دهنده‌ی هر ذره زیستی را نشان می‌دهند. اطلاعات مندرج در این جداول، از فایل‌های اطلاعاتی^۷ به دست می‌آیند که برای هر ذره ساخته شده‌اند. در شکل‌های 1 تا 3 نیز سه حالت مریبوط به سیستم مدل‌سازی شده در ابتدای فرایند منیپولیشن مشاهده می‌شود. کدهای شناسایی مریبوط به هریک از ذرات زیستی نیز در جدول 7 نشان داده شده‌اند.

3- صحت سنجی

به منظور صحت‌سنجی شبیه‌سازی‌های انجام شده، در این بخش اقدام به

جدول 2 ابعاد زیرالایه در حالات مختلف منیپولیشن

نام ذره	ابعاد زیرالایه (A)
ویروس	طول 120 عرض 80 ارتفاع 15
پروتئین	160 135 15
ssDNA	145 120 15

⁴ Lennard-Jones

⁵ LAMMPS

⁶ Periodic

⁷ Data file

اتمهای i و j هستند [12].

2-5- پتانسیل چارم^۸

این پتانسیل استفاده‌ای گسترده‌ای در مدل‌سازی ذرات ریستی دارد [13]. هر سه ذره‌ی زیستی استفاده شده در این مقاله که عبارت‌اند از ویروس آنفلوانزا، پروتئین و دی‌ان‌ای تکرر شهای، با استفاده از این پتانسیل مدل شده‌اند. ترم‌های سازنده‌ی آن نیز به شرح روایت (2-9) هستند:

که در آن:

$$E = E_{\text{bonded}} + E_{\text{non-bonded}} \quad (2)$$

$$E_{\text{bonded}} = E_{\text{bond}} + E_{\text{angle}} + E_{\text{UB}} + E_{\text{dihedral}} + E_{\text{improper}} + E_{\text{CMAP}} \quad (2)$$

$$E_{\text{non-bonded}} = E_{\text{LJ}} + E_{\text{elec}} \quad (2)$$

$$E_{\text{bond}} = \sum_{\text{bonds}} K_b(b - b_0)^2 \quad (3)$$

$$E_{\text{angle}} = \sum_{\text{angles}} K_\theta(\theta - \theta_0)^2 \quad (4)$$

$$E_{\text{UB}} = \sum_{\text{UB}} K_{\text{UB}}(s - s_0)^2 \quad (5)$$

$$E_{\text{dihedral}} = \sum_{\text{dihedrals}} K_\chi(1 + \cos(n\chi - \delta)) \quad (6)$$

$$E_{\text{improper}} = \sum_{\text{impropers}} K_{\text{imp}}(\varphi - \varphi_0)^2 \quad (7)$$

$$E_{\text{LJ}} = \sum_{\text{non-bonded}} \frac{\epsilon_{ij}}{q_i q_j} \left[\left(\frac{R_{ij}^{\text{min}}}{r_{ij}} \right)^{12} - \left(\frac{R_{ij}^{\text{min}}}{r_{ij}} \right)^6 \right] \quad (8)$$

$$E_{\text{elec}} = \sum_{\text{non-bond}} \frac{q_i q_j}{\epsilon r_{ij}} \quad (9)$$

2-6- پتانسیل‌های ترسوف^۹ و ترسوف- برنر

از پتانسیل ترسوف برای مدل‌سازی ساختارهای کربنی و سیلیکونی استفاده می‌شود. در شبیه‌سازی‌های انجام گرفته، زیرالایه‌های سیلیکونی و گرافنی و پرربو سیلیکونی با استفاده از این پتانسیل، مدل شده‌اند. شکل تابع پتانسیل ترسوف بصورت زیر است:

$$E_{\text{tersoff}} = \frac{1}{2} \sum_{i \neq j} U_{ij} \quad (10)$$

$$U_{ij} = f_c(r_{ij})[f_R(r_{ij}) - \gamma_{ij} f_A(r_{ij})]$$

جدول 1 پارامترهای به کار رفته در پتانسیل چارم [13]

Table 1 Parameters of CHARMM 27 [13]

پارامتر	پارامتر	توضیح
b	χ	زاویه‌ی پیچش با دایهدرال
b_0	δ	زاویه‌ی فازی
K_b	K_{imp}	ضریب نیروی ایمپراپر
K_θ	φ	زاویه‌ی ایمپراپر
θ	φ_0	زاویه‌ی ایمپراپر
θ_0	ϵ_{ij}	شعاع مؤثر لنارد- جونز = $\text{sqrt}(\epsilon_i \times \epsilon_j)$
K_{UB}	r_{ij}	فاصله بین اتم‌های i و j
s	R_{ij}^{min}	کمترین شعاع اندرکنش = $R_i^{\text{min}} + R_j^{\text{min}} / 2$
s_0	q_i	بار الکتریکی اتم i
K_κ	q_j	بار الکتریکی اتم j
n	ϵ	ثابت دی الکتریک

¹ CHARMM27

² Tersoff

³ Urey-Bradley

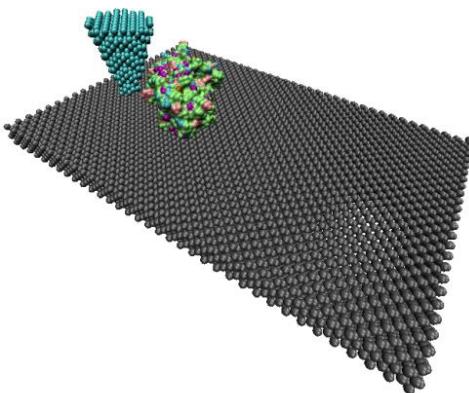

Fig. 2 Protein on silicon substrate

شکل 2 پروتئین بر روی زیرلایه سیلیکونی

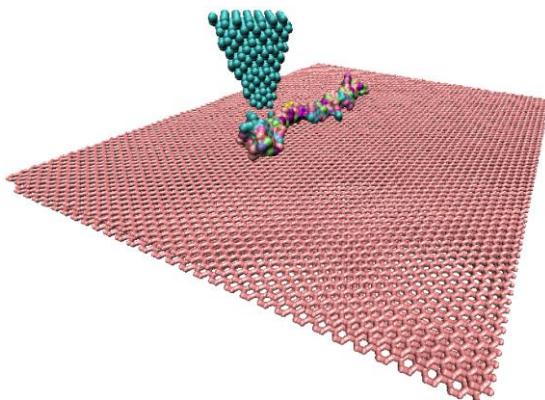

Fig. 3 ssDNA on graphene substrate

شکل 3 دیانی تکرشتهای بر روی زیرلایه گرافنی

شبیه‌سازی فرایند منیپولیشن پروتئین یو-بی-کیو¹ کردۀایم که این کار با الهام گرفتن از تحقیق فیروزی و همکارانش انجام پذیرفته است [10]. یو-بی-کیو پروتئینی با 1231 اتم است. منیپولیشن بر روی زیرلایه‌ای از جنس صفحات گرافن است. سوزن هم از جنس نانولوله‌ی کربنی و با قطر 7.82 آنگstrom انتخاب شده است. در اینجا، حالت پی-آل-1² شبیه‌سازی شده است. در این حالت، منیپولیشن به صورت کشیدن انجام می‌گیرد و نقطه اتصال سوزن و پروتئین، مکان آلفا هلیکس³ پروتئین است. میانگین نیروی وارد بر پروتئین در این شبیه‌سازی برابر با 0.0923 نانونیوتون است. در تحقیق آقای فیروزی، مقدار میانگین نیرو برابر با 0.0909 نانونیوتون است که این امر نشان‌دهنده‌ای اختلاف بسیار کم مقدار نیرو در این دو شبیه‌سازی است. تصاویر مربوط به این شبیه‌سازی در شکل 4 نشان داده شده‌اند.

4- نتایج مدل‌سازی و بحث

شکل‌های 5 تا 10، نیرو در راستای منیپولیشن (نیروی منیپولیشن) و نیروی کلی وارد بر پروب را در حین فرایند منیپولیشن ذرات زیستی بر روی زیرلایه‌های سیلیکونی، گرافنی و طلایی نشان می‌دهند. لازم بذکر است که منظور از نیروی منیپولیشن نیرویی است که در خلاف جهت حرکت پروب بر آن وارد می‌شود؛ اما نیروی کلی، برایند نیروی وارد بر پروب در هر سه جهت اصلی است. همان‌طور که در تصاویر دیده می‌شود، نیروی وارد بر پروب در حالت منیپولیشن بر روی زیرلایه طلایی بسیار زیاد است. در مقایسه‌ی بین

جدول 3 مشخصات ساختاری ویروس

Table 3 Virus structural information

ویروس				
نوع اتم	جرم اتمی (amu)	ϵ	تعداد	
H	1.008	0.00135	214	
C	12.011	0.00264	129	
N	14.007	0.00865	31	
O	15.999	0.00566	33	
مجموع اتمها				
407				

جدول 4 مشخصات ساختاری پروتئین

Table 4 Protein structural information

پروتئین				
نوع اتم	جرم اتمی (amu)	ϵ	تعداد	
H	1.008	0.00173	1328	
C	12.011	0.00262	820	
N	14.007	0.00867	2538	
O	15.999	0.00566	241	
S	32.06	0.01951	7	
مجموع اتمها				
2634				

جدول 5 مشخصات ساختاری دیانی تکرشتهای

Table 5 ssDNA structural information

ssDNA				
نوع اتم	جرم اتمی (amu)	ϵ	تعداد	
H	1.008	0.00159	155	
C	12.011	0.00316	134	
N	14.007	0.00865	55	
O	15.999	0.00588	98	
P	30.974	0.02530	14	
مجموع اتمها				
456				

جدول 6 ابعاد پروب

Table 6 Probe dimensions

شعاع پایین (A)	شعاع بالا (A)	ارتفاع (A)
4	13	34

جدول 7 کد مربوط به ذرات زیستی

Table 7 Biological particles code

نام ذره	کد مربوطه
ویروس	4qkl [16]
پروتئین	4w54 [17]

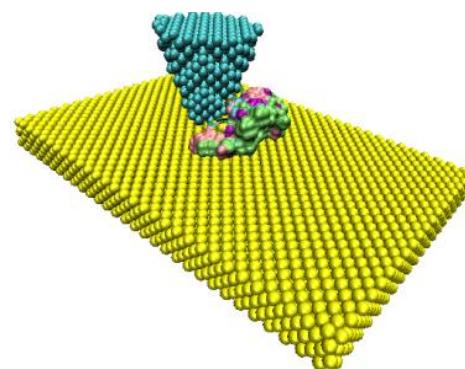
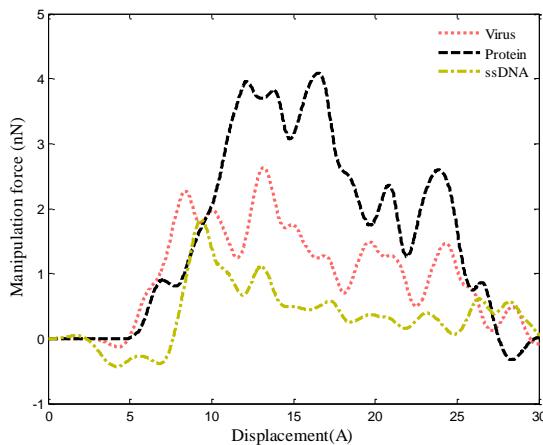

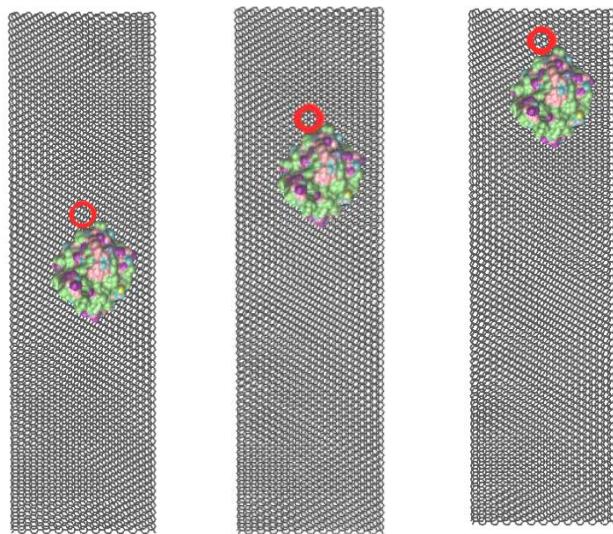
Fig. 1 Virus on gold substrate

شکل 1 ویروس بر روی زیرلایه طلایی

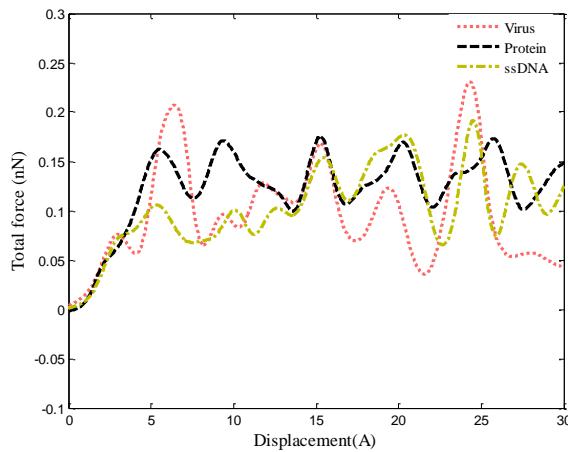
¹UBQ²Pl₁³ α -helix

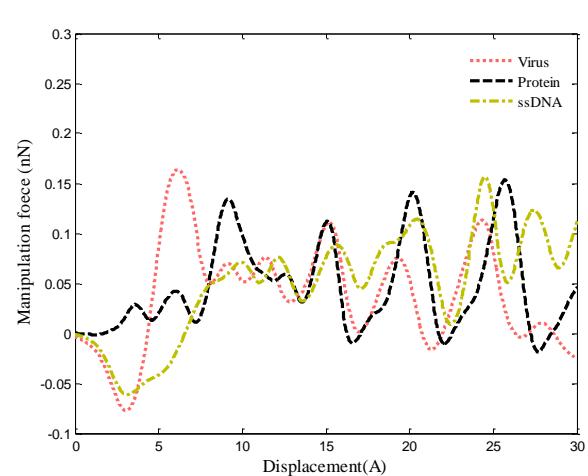
شکل 7 نیروی منیپولیشن بر روی زیرلایه طلای

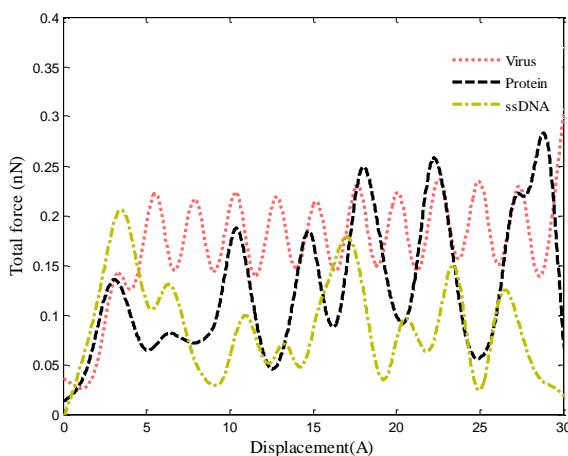
شکل 4 منیپولیشن یو-بی-کیو بر روی زیرلایه گرافنی

شکل 8 نیروی کلی وارد بر پرورب بر روی زیرلایه سیلیکونی

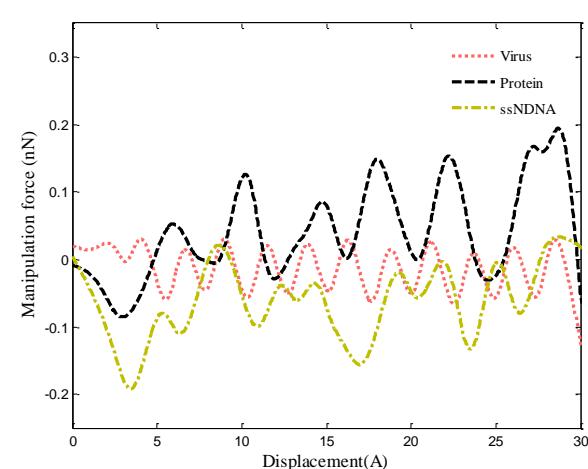

شکل 5 نیروی منیپولیشن بر روی زیرلایه سیلیکونی

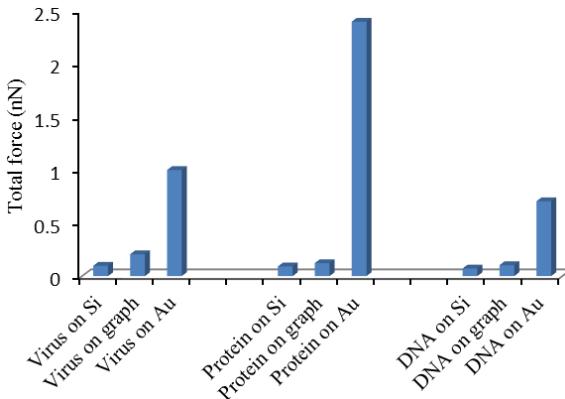
شکل 9 نیروی کلی وارد بر پرورب بر روی زیرلایه گرافنی

نمودارهای رسم شده در شکل‌های 5 تا 10 باید گفت که این نمودارها، نیروی وارد بر پرورب از ابتدای قرار گرفتن اتم‌های پرورب در میدان نیتروی اتم‌های ذره‌ی زیستی تا زمان به تعادل رسیدن فرایند منیپولیشن و یا زمان عبور پرورب از ذره را نشان می‌دهند. منظور از تعادل، هنگامی است که ذره با سرعت ثابت بر روی زیرلایه حرکت می‌کند و نمودار نیروی وارد بر پرورب نیز

شکل 6 نیروی منیپولیشن بر روی زیرلایه گرافنی

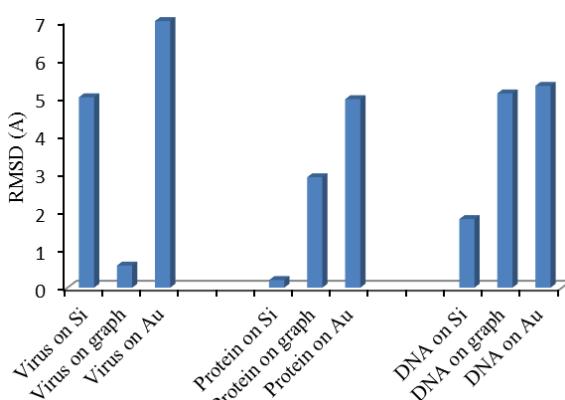
زیرلایه‌های سیلیکونی و گرافنی، نیروی وارد بر پرورب در حالت منیپولیشن بر روی زیرلایه گرافنی بیشتر از زیرلایه سیلیکونی است. البته باید به این نکته توجه نمود که این اختلاف در مقدار نیرو، مقدار زیادی نیست. در توضیح

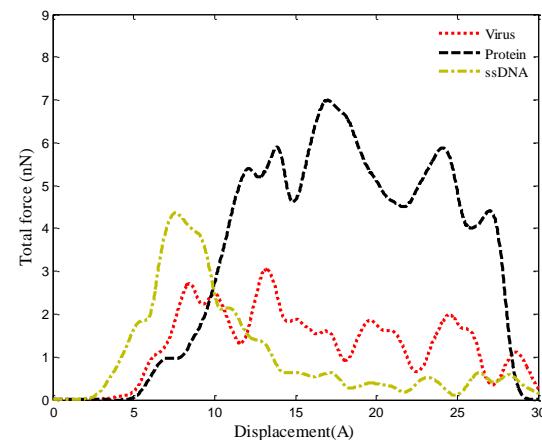
شکل 11 مقایسه میانگین نیروی کلی وارد بر پروب در حالت مختلف

هرچه مقدار این فاکتور بزرگتر باشد به این معنی است که تغییرشکل در ذره بیشتر است و درنتیجه احتمال تخریب آن نیز افزایش می‌یابد. البته باید به این موضع توجه داشت که جذر متوسط مریع فاصله‌های به دست آمده برای نانوذرات زیستی بسیار بیشتر از نانوذرات دیگر (مانند ذرات فلزی) است و دامنه‌ی نوسانات آن نیز قابل توجه است. دلیل این امر ساختار نانوذرات زیستی است؛ این ذرات از طرفی قابلیت تغییرشکل‌بیزیر بالایی تحت اثر نیروی خارجی دارند و از طرف دیگر هم به خاطر باردار بودن اتم‌هایشان، حتی در زمانی که به آن‌ها نیروی وارد نشود، دارای حرکت نوسانی هستند. در این مقاله به منظور کاهش میزان نوسانات، جذر متوسط مریع فاصله‌ها برای اتم‌های غیر هیدروژنی ذرات محاسبه شده است. نمودار شکل 12، جذر متوسط مریع فاصله‌های میانگین را برای هریک از ذرات زیستی و بر روی زیرلایه‌های مختلف نشان می‌دهد.

با دقت در این شکل مشاهده می‌شود که بیشترین مقدار جذر متوسط مریع فاصله‌ها برای هر سه ذره در حین منیپولیشن بر روی زیرلایه‌ی طلایی اتفاق می‌افتد. این بدان معناست که احتمال تخریب ذره در این حالت بسیار زیاد است. شکل‌های 13 تا 15، انتهای فرایند منیپولیشن سه ذره را بر روی زیرلایه‌ی طلایی نشان می‌دهند. همان‌طور که دیده می‌شود، در حین منیپولیشن بر روی زیرلایه‌ی طلایی، پروب با کنار زدن (ویروس) یا تخریب میانگین زیرلایه‌ی طلایی برای هر سه ذره مشهود است؛ در حالیکه مقدار جذر متوسط مریع فاصله‌ها متعلق به زیرلایه‌ی گرافنی بیشتر از زیرلایه‌ی

شکل 12 جذر متوسط مریع فاصله‌های ذرات هدف در حالت مختلف منیپولیشن

شکل 10 نیروی کلی وارد بر پروب بر روی زیرلایه‌ی طلایی

یک حالت نوسانی پیدا می‌کند. در شکل‌های 5، 6، 8 و 9 که مربوط به نیروی منیپولیشن و نیروی کلی وارد بر پروب در حالت منیپولیشن بر روی زیرلایه‌های سیلیکونی و گرافنی هستند، پس از شروع تماس ذره با پروب، نمودارها یک حالت نوسانی دارند؛ دلیل این امر آن است که با نزدیک شدن اتم‌های پروب به اتم‌های ذره، یک نیروی دافعه بین اتمی به وجود می‌آید که منجر به حرکت ذره در جهت حرکت پروب می‌شود. اما با فاصله گرفتن ذره از پروب، نیروی جاذبه‌ی بین اتمی باعث می‌شود که ذره به سمت پروب جذب شود و در نتیجه نمودار نیرو یک حالت نوسانی به خود بگیرد. اما در خصوص نمودارهای شکل 7 و 10 شرایط متفاوت است. زیرا در حالتی که منیپولیشن بر روی زیرلایه‌ی طلایی انجام می‌شود، به دلیل جاذبه‌ی شدید و اندروالسی اتم‌های طلا ذره به زیرلایه می‌چسبد و لذا نمودار نیرو مقداری بسیار بیشتری را در مقایسه با منیپولیشن بر روی زیرلایه‌های سیلیکونی و گرافنی نشان می‌دهد. همچنین روند نمودار به گونه‌ای است که نیرو تا یک مقدار بیشینه افزایش می‌یابد و پس از آن روند کاهشی به خود می‌گیرد و صفر می‌شود. مقدار بیشینه‌ی نیرو متعلق به زمانی است که بیشترین تعداد از اتم‌های پروب با اتم‌های ذره زیستی در تماس قرار می‌گیرند و پس از آن به دلیل تخریب ذره بوسیله‌ی پروب، نیرو روندی کاهشی به خود می‌گیرد و در نهایت با عبور پروب از روی ذره، نیروی وارد بر آن به صریح رسد.

شکل 11 نمودار میانگین نیروی وارد بر پروب را در حالت‌های مختلف شبیه‌سازی نشان می‌دهد که افزایش شدید مقدار نیرو در حالت منیپولیشن بر روی زیرلایه‌ی طلایی برای هر سه ذره مشهود است؛ در حالیکه مقدار نیروی میانگین وارد بر پروب در حالت منیپولیشن بر روی زیرلایه‌های گرافنی و سیلیکونی، اختلاف زیادی با یکدیگر ندارند.

به منظور بررسی احتمال تخریب در ذره، از فاکتور جذر متوسط مریع فاصله‌ها استفاده می‌شود. این فاکتور با استفاده از معادله (13) محاسبه می‌شود. که در آن Δx_i^t نشان دهنده‌ی فاصله اتم i ام در زمان t از اتم شماره 1 است و Δx_i^0 نیز نشان دهنده‌ی فاصله اتم i ام از اتم شماره 1 در زمان شروع شبیه‌سازی است.

$$\begin{aligned}
 \text{RMSD}(t) &= \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (\Delta x_i^t - \Delta x_i^0)^2 + (\Delta y_i^t - \Delta y_i^0)^2 + (\Delta z_i^t - \Delta z_i^0)^2}{N}} \\
 \Delta x_i^t &= x_i^t - x_i^0, & \Delta x_i^0 &= x_i^0 - x_1^0 \\
 \Delta y_i^t &= y_i^t - y_i^0, & \Delta y_i^0 &= y_i^0 - y_1^0 \\
 \Delta z_i^t &= z_i^t - z_i^0, & \Delta z_i^0 &= z_i^0 - z_1^0
 \end{aligned} \quad (13)$$

زیرلایه‌ی سیلیکونی، به دلیل چسبندگی پایین سطح و ابعاد کوچک ذره هدف، ذره پایداری کمی بر روی سطح دارد؛ لذا از طرفی به راحتی روی سطح می‌لغزد و از طرف دیگر نیز نوسانات بین اتم‌های تشکیل دهنده‌ی خود ذره زیاد هستند و منجر به بیشتر شدن جذر متوسط مربع فاصله‌ها مربوط به این حالت منیپولیشن می‌شوند.

به دلیل ساختار خاص ذرات زیستی و تغییر شکل پذیری بالا در آن‌ها، نمودار جذر متوسط مربع فاصله‌ها نمی‌تواند به تنها یکی معیار مناسبی برای بررسی نتیجه‌ی منیپولیشن باشد. زیرا همان‌طور که در شکل 12 مشاهده می‌شود، جذر متوسط مربع فاصله‌ها در برخی موارد زیاد است (مانند منیپولیشن ویروس بر روی زیرلایه‌ی سیلیکونی یا منیپولیشن دیان‌ای تکرشته‌ای بر روی زیرلایه‌ی گرافنی)، اما نمی‌توان گفت که ذره دچار تخریب شده است. در نتیجه باید از معیار مناسب دیگری در کنار جذر متوسط مربع فاصله‌ها استفاده نمود تا بتوان به کمک آن، نظر قابل اعتمادتری در مورد احتمال تخریب در ذره داد. این معیار، میزان جابجایی ذره در مقایسه با میزان جابجایی پروب در حین منیپولیشن است. در شکل‌های 16 تا 18 می‌توان نمودارهای مربوط به میزان جابجایی هر ذره بر روی زیرلایه‌های مختلف را می‌توان مشاهده کرد.

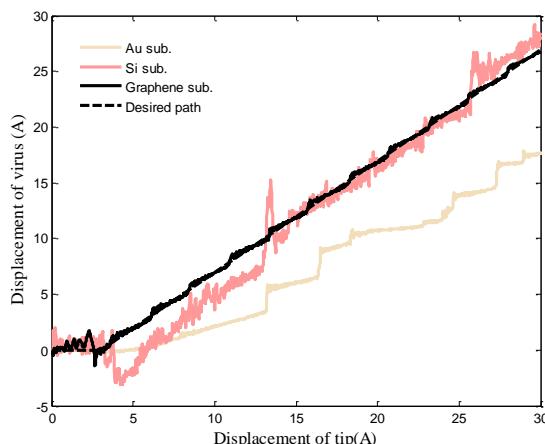

Fig. 16 Virus displacement versus tip displacement during manipulation on different substrates

شکل 16 جابجایی ویروس نسبت به جابجایی پروب در حین منیپولیشن بر روی زیرلایه‌های مختلف

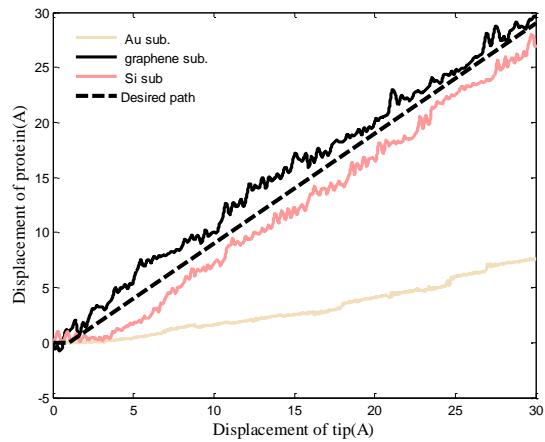

Fig. 17 Protein displacement versus tip displacement during manipulation on different substrates

شکل 17 جابجایی پروتئین نسبت به جابجایی پروب در حین منیپولیشن بر روی زیرلایه‌های مختلف

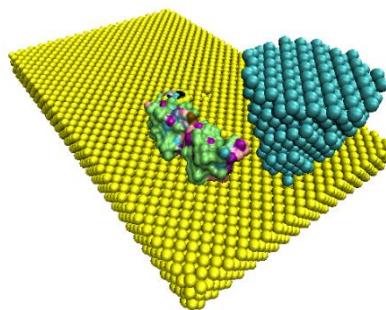

Fig. 13 The end of virus manipulation on gold substrate

شکل 13 انتهای فرایند منیپولیشن ویروس بر روی زیرلایه‌ی طلای

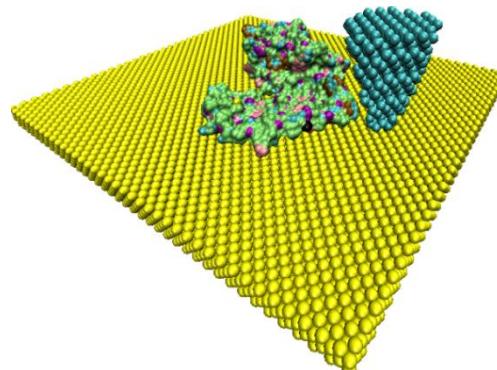

Fig. 14 The end of protein manipulation on gold substrate

شکل 14 انتهای فرایند منیپولیشن پروتئین بر روی زیرلایه‌ی طلای

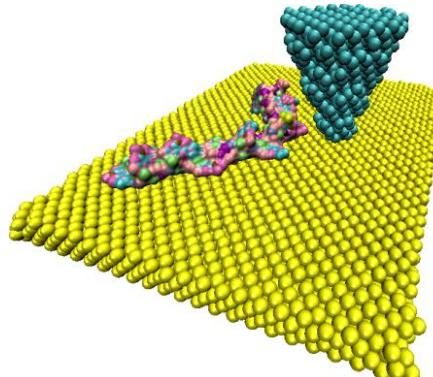

Fig. 15 The end of ssDNA manipulation on gold substrate

شکل 15 انتهای فرایند منیپولیشن دیان‌ای تکرشته‌ای بر روی زیرلایه‌ی طلای

سیلیکونی است. تنها دلیل تفاوت در این فاکتور در شرایط مختلف، تفاوت در مقدار نیروی چسبندگی سطحی زیرلایه‌است. این نیرو در حالت کلی به متغیرهای متفاوتی مانند محیط آزمایش، دمای محیط، میزان بار الکترواستاتیک سطح، میزان رطوبت، ساختار اتم‌های تشکیل دهنده‌ی سطح و مواردی دیگر است؛ اما با توجه به اینکه تمامی شبیه‌سازی‌ها در محیط خلاء و روی زیرلایه‌های بدون بار انجام شده‌است، تنها عاملی که در اینجا باعث به وجود آمدن اختلاف در جذر متوسط مربع فاصله‌ها می‌شود، جنس زیرلایه است. چسبندگی سطحی بالا در زیرلایه‌ی طلای ناشی از جاذبه شدید واندروالسی است که اتم‌های طلا با اتم‌های پیرامونی خود برقرار می‌کنند. اتم‌های کربن تشکیل دهنده‌ی صفحات گرافنی نیز جاذبه واندروالسی بیشتری در مقایسه با اتم‌های سیلیکون دارند و در نتیجه نیروی چسبندگی سطحی بر روی این زیرلایه بیشتر از زیرلایه سیلیکونی است. البته باید به این نکته توجه داشت که در حین فرایند منیپولیشن ویروس بر روی

به منظور بررسی احتمال تخریب در ذرات زیستی در حین منیپولیشن، در کتار نمودارهای نیرویی از نمودارهای جذر متوسط مریع فاصله‌ها و جابجایی ذرات نیز استفاده شده است. جذر متوسط مریع فاصله‌ها در واقع نشان‌دهنده‌ی میزان تغییر شکل ذرات است و نمودار جابجایی پربوپ نشان تغییر مکان در راستای منیپولیشن را نسبت به مقدار جابجایی پربوپ نشان می‌دهد. نمودار جذر متوسط مریع فاصله‌ها نشان می‌دهد که بیشترین تغییر شکل ذرات، در حین منیپولیشن بر روی زیراییه طلایی رخ می‌دهد. البته با دقت در این نمودار می‌توان مشاهده کرد که جذر متوسط مریع فاصله‌ها در برخی از حالت‌های منیپولیشن (مانند منیپولیشن ویروس بر روی سیلیکون یا منیپولیشن دی‌ان‌ای تکرشتایی بر روی گرافن) نیز مقادیر زیادی دارد؛ لذا به منظور بررسی دقیق‌تر احتمال تخریب در ذره از نمودارهای جابجایی و نیرو نیز کمک گرفته می‌شود. با دقت در نمودارهای جابجایی می‌توان دریافت که در حالت منیپولیشن هر سه ذره بر روی زیراییه طلایی، میزان جابجایی ذره کمتر از مقدار دلخواه است. دلیل این امر هم چسبندگی شدید سطح زیراییه طلایی است که باعث می‌شود ذرهی هدف نتواند در مسیر دلخواه جابجا شود. جابجایی هر سه ذرهی زیستی بر روی زیراییه‌های سیلیکونی و گرافنی به مقدار مطلوب است. حتی در هنگام منیپولیشن ویروس بر روی زیراییه گرافنی مشاهده می‌شود که میزان جابجایی ذره کاملاً منطبق بر میزان جابجایی پربوپ است.

در نهایت با توجه به نمودارهای نیرو، جذر متوسط مریع فاصله‌ها و جابجایی می‌توان گفت که زین سه نوع زیراییه معرفی شده در این مقاله، زیراییه‌های سیلیکونی و گرافنی گزینه‌های مناسبی برای استفاده در فرایند منیپولیشن ذرات زیستی هستند.

۶- مراجع

- [1] J. Zheng, Z. Li, A. Wu, H. Zhou, AFM studies of DNA structures on mica in the presence of alkaline earth metal ions, *Biophysical chemistry*, Vol. 104, No. 1, pp. 37–43, 2003.
- [2] T. S. Tsapkouni, Y. F. Missirlis, Measuring the force of single protein molecule detachment from surfaces with AFM, *Colloids and Surfaces B: Biointerfaces*, Vol. 75, No. 1, pp. 252–259, 2010.
- [3] J. H. Lü, Nanomanipulation of extended single-DNA molecules on modified mica surfaces using the atomic force microscopy, *Colloids and Surfaces B: Biointerfaces*, Vol. 39, No. 4, pp. 177–180, 2004.
- [4] M. Radmacher, M. Fritz, C. M. Kacher, J. P. Cleveland, P. K. Hansma, Measuring the viscoelastic properties of human platelets with the atomic force microscope, *Biophysical journal*, Vol. 70, No. 1, pp. 556–567, 1996.
- [5] M. H. Korayem, M. Geramizadeh, DNA Manipulation in biological liquid environment based on atomic force microscopy, *Nano science and Nanotechnology*, Vol. 2, No. 4, pp. 109–115, 2012.
- [6] M. H. Korayem, Z. Rastegar, M. Taheri, Sensitivity analysis of nano-contact mechanics models in manipulation of biological cell, *Nano science and Nanotechnology*, Vol. 2, No. 3, pp. 49–56, 2012.
- [7] M. Dal Peraro, P. Ruggerone, S. Raugei, F. L. Gervasio, P. Carloni, Investigating biological systems using first principles Car-Parrinello molecular dynamics simulations, *Current opinion in structural biology*, Vol. 17, No. 2, pp. 149–156, 2007.
- [8] F. Y. Jiang, Y. Bouret, J. T. Kindt, Molecular dynamics simulations of the lipid bilayer edge, *Biophysical journal*, Vol. 87, No. 1, pp. 182–192, 2004.
- [9] P. Spijkerman, B. van Hoof, M. Debertrand, A. J. Markvoort, N. Vaidehi, P. A. J. Hilbers, Coarse grained molecular dynamics simulations of transmembrane protein-lipid systems, *International journal of molecular sciences*, Vol. 11, No. 6, pp. 2393–2420, 2010.
- [10] M. A. Mahdjour Firouzi, H. Nejat Pishkenari, S. H. Mahboobi, A. Meghdari, Manipulation of biomolecules: A molecular dynamics

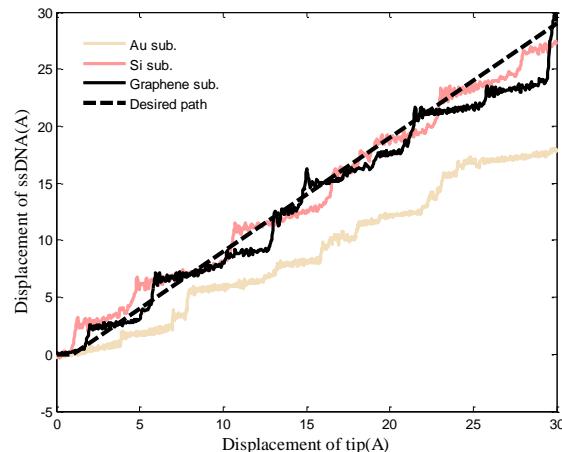

Fig. 18 ssDNA displacement versus tip displacement during manipulation on different substrates
شکل 18 جابجایی دی‌ان‌ای تکرشتایی نسبت به جابجایی پربوپ در حین منیپولیشن بر روی زیراییه‌های مختلف

با دقت در نمودارهای مربوط به میزان جابجایی می‌توان دریافت که برای هر سه ذره، در هنگام منیپولیشن بر روی زیراییه‌های سیلیکونی و گرافنی، میزان جابجایی ذرهی هدف تقریباً برابر با میزان جابجایی پربوپ است. اما در هنگام منیپولیشن نشان‌دهنده‌ی موفق بودن فرایند منیپولیشن است. اما در مقایسه با جابجایی بر روی زیراییه طلایی، ذرهی هدف جابجایی کمتری در مسیرهای مربوط فاصله‌ها می‌توان نتیجه گرفت که منیپولیشن ذرات زیستی بر روی زیراییه طلایی کاملاً ناموفق است.

۵- نتیجه‌گیری

منیپولیشن ذرات زیستی نانومقیاس یکی از روش‌های مطالعه بر روی خواص این ذرات است. میکروسکوپ نیروی اتمی یکی از پرکاربرترین ابزارهایی است که برای این منظور به کار گرفته می‌شود. از آنجا که دسترسی به این ابزار محدود است و آماده‌سازی ذرات بیولوژیکی به منظور تست‌های آزمایشگاهی نیز زمانبر است، شبیه‌سازی دینامیک مولکولی فرایند منیپولیشن ذرات زیستی با استفاده از میکروسکوپ نیروی اتمی می‌تواند کمک شایانی در جهت شناخت خواص این ذرات بکند. در این تحقیق به منظور بررسی اثر جنس زیراییه بر نتیجه‌ی منیپولیشن سه ذرهی زیستی (ویروس، پروتئین و دی‌ان‌ای تکرشتایی)، از شبیه‌سازی دینامیک مولکولی فرایند منیپولیشن ذرات زیستی با استفاده از زیراییه طلایی، سیلیکونی و گرافنی مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

نتایج به دست آمده نشان می‌دهند که نیروی وارد بر پربوپ در حین منیپولیشن بر روی زیراییه طلایی بیشتر از زیراییه‌های سیلیکونی و گرافنی است. از طرف دیگر، نیروی وارد بر پربوپ در حین منیپولیشن بر روی زیراییه گرافنی، کمی بیشتر از زیراییه سیلیکونی است. دلیل این تفاوت در مقدار نیروها، تفاوت در مقدار نیروی واندروالسی است که از جانب زیراییه به ذرات زیستی وارد می‌شود. به دلیل ساختار اتم‌های طلا، نیروی واندروالسی بین این اتم‌ها با اتم‌های مجاورشان بسیار بالاست. به دلیل هندسه‌ی ذرات و با توجه به نیروی چسبندگی سطحی ضعیفی که بر روی زیراییه‌های سیلیکونی و گرافنی حاکم است، هر سه ذرهی زیستی بر روی زیراییه می‌لغزند.

9902–9905, 1988.

- [15]S. Zhen, G. J. Davies, Calculation of the Lennard-Jones-n-m potential energy parameters for metals, *physica status solidi (a)*, Vol. 78, No. 2, pp. 595–605, 1983.
- [16]*Influenza A M2 wild type*, Accessed on 20 September 2016; <http://www.rcsb.org/pdb/explore/explore.do?structureId=4qkl>
- [17]*T4 Lysozyme L99A with Ethylbenzene*, Accessed on 20 September 2016; <http://www.rcsb.org/pdb/explore/explore.do?structureId=4w54>
- [18]*Crystal structure of the tetra-decanucleotide as an A-DNA*, Accessed on 20 September 2016; <http://www.rcsb.org/pdb/explore/explore.do?structureId=3v9d>
- study, *Current Applied Physics*, Vol. 14, No. 9, pp. 1216–1227, 2014.
- [11]S. Hanif Mahboobi, M. Kheirodin, H. N. Pishkenari, Molecular dynamics study of bio-manipulation in aqueous media, *Micro & Nano Letters*, Vol. 11, No. 1, pp. 9–14, 2016.
- [12]M. S. Daw, M. I. Baskes, Embedded-atom method: Derivation and application to impurities, surfaces, and other defects in metals, *Physical Review B*, Vol. 29, No. 12, pp. 6443–6453, 1984.
- [13]A. D. MacKerell, N. Banavali, N. Foloppe, Development and current status of the CHARMM force field for nucleic acids, *Biopolymers*, Vol. 56, No. 4, pp. 257–265, 2000.
- [14]J. Tersoff, Empirical interatomic potential for silicon with improved elastic properties, *Physical Review B*, Vol. 38, No. 14, pp.